

en Forøgelse af Toldbetjentenes Antal. Oprettelsen af 30 nye Toldbetjentstillinger i København vil vel ikke helt dække Behøvet, men man har dog ikke ment foreløbig at ville foreslaa et større Antal. Den iøvrigt fornødne Hjælp maa da bestaa af fungerende Toldbetjente, lønnede af Medhjælpssummen.

Antallet af Pakhusarbejdere er foreslaaet forøget med 11; af disse søges de 4 til København til Erstatning for 4 af de i Pakhusene der til Stadighed fungerende Ekstraarbejdere, 2 til Aarhus til Tjeneste i Toldvarehuset paa Aarhus nye Godsbanegaard, der forventes færdig til Brug i 1921, 3 til Odense, hvor Pakhuspersonalet nu, som Forholdene har udviklet sig, langt fra kan bestride det saavel i Jernbanetoldpakhuset som i Havnepakhuset overordentlig stærkt forøgede Arbejde. Af de resterende 2 søges en til Vejle og en til Esbjerg Toldsted. Efter at en betydelig Udvidelse af Vejerboden i Vejle har fundet Sted, kan Arbejdet der ikke mere bestrides af det hidtidige Personale, men det har til Stadighed været nødvendigt at have mindst 1 Mand ekstra til Hjælp. Ogsaa i Esbjerg har det, siden Skibsfartens Genoptagen paa Esbjerg Havn, været nødvendigt at anvende betydelige Summer til Ekstrahjælp i Pakhuset, og det maa derfor anses for paakrævet at forøge Antallet af faste Pakhusarbejdere der i hvert Fald med 1.

17. b. *Lønningsklasse.* Antallet af Kontorister af 2. Grad søges forøget med 18. Heraf søges de 10 Numre af Hensyn til, at et tilsvarende Antal Kontorister paa Prøve inden 1. April 1921 vil opfylde Betingelserne for Ansættelse i 17. b. Lønningsklasse. De resterende 8 Numre ønskes, fordi det maa anses for formaalstjenligt at imødekomme nødvendige Krav om Forøgelse af Kontorpersonalet ved flere Kontorer ved Ansættelse af Kontorister i Stedet for Elever.

Angaaende *Tekstanmærkningerne* bemærkes:

De i den første Tekstanmærkning nævnte Toldassistenter er i Henhold til tidligere gældende Bestemmelser overgaaede fra Militæretaten til Toldetaten og ansatte som Toldassistenter efter kun i kort Tid at have gjort Tjeneste paa Toldkontor eller ved Toldopsynet. Forinden Tjenestemandslovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1919 havde de opnaaet den for hver især anførte Tjenestealder som Toldassistenter, medens der som Følge af Overgangsbestemmelsen i Lovens § 576, 5. Stk., kun kunde tillægges dem en betydelig ringere Tjenestealder i 9. Lønningsklasse. Da det maa anses for ubilligt at fratage de nævnte Assisterter den af dem engang erhvervede Tjenestealder, søges denne bibeholdt som nævnt.

Kontoristerne Frk. I. K. Nielsen og Fru I. Larsen var forinden Tjenestemandslovens Ikrafttræden ansatte som Kontorister under Toldvæsenet. De blev fra 1. Oktober 1919 ansatte i 17. a. Lønningsklasse som Kontorister af 1. Grad, hvorefter Tjenestealderen ifølge Tjenestemandslovens § 576, Stk. 7, var afhængig af den Tjenestealder, de vilde have opnaaet ved Ansættelse i 17. b. Lønningsklasse. Som saadan Tjenestealder blev for deres som for Toldvæsenets øvrige Kontorister regnet Tiden fra den af Departementet for Told- og Forbrugsafgifter i sin Tid meddelte Ansættelse, for Frk. Niensens Vedkommende fra 1. April 1915 og for Fru Larsens fra 1. April 1913. Frk. Nielsen har imidlertid forud for denne Ansættelse fra 1. Marts 1905 til 1. April 1915 været ansat i Landbrugsministeriets Tiendekontor, og Fru Larsen var forud for Ansættelsen af Departementet antaget af Inspektoratet for Tobaksbeskatningen, respektive Brænderioppebørselskontoret, fra 1. Februar 1906 under ganske samme Arbejdsforhold som efter Ansættelsen af Departementet. Det er herefter foreslaaet, at Frk. Niensens og Fru Larsens Tjenestealder ved Ansættelse i 17. b. Lønningsklasse den 1. Oktober 1919 regnes fra henholdsvis 1. Marts 1905 og 1. Februar 1906.

Fra 1. April 1915 blev Toldvæsenets Pakhusarbejdere og -formænd indordnede under den dagældende Lønningslov, dog kun for saa vidt de havde haft fast Arbejde ved Toldstederne i mindst 3 Aar. Ved Finansloven for 1918—19 blev der tillagt de ældre af dem, nemlig dem, der den 1. April 1915 havde over 8 Aars Tjenestetid i Pakhusene, Tjenestealder fra den oprindelige Ansættelse i Pakhusene, medens Resten bibeholdt Tjenestealder fra 1. April 1915. Ved Finansloven for 1919—20 blev endelig den fornævnte, saakaldte 3-Aars Regel ophævet, hvorefter Pakhusarbejdere fra 1. April 1919 straks ansættes i den paagældende Lønningsklasse og saaledes faar deres Tjenestealder beregnet fra den første Dag; de, der havde været underkastet 3-Aars Reglen, fik derhos ogsaa disse 3 Aar medregnet til deres Tjenestealder, dog af Hensyn til Begrænsningen paa Finansloven for 1918—19 med den Indskrænkning, at ingen af dem kunde faa Tjenestealder fra før 1. April 1915 at regne. Den Grænse, der blev